

Berényi Mária versei

Magamba fordulva beszélek veletek

Engem is nyomnak már az évek
Keresek magamnak nyugodt menedéket
Hogy merre megyek, nem nagyon tudom
Változó bánat az arcomon

Magamba fordulva beszélek veletek
Egyhangúan hull minden évem a feledésbe
Időm lezúdul gyorsuló iramban
Az emlékek burjánzanak, s nincs helye a szónak

Reggel

álmosan csörög a vekker
az asztalon ronggyá olvasott
verseskötet és szemüveg
a párnán arcom lenyomata
méreg-keserű gondolatok
kavarognak koponyámban
szememben melankólia
rak fészket
fülemben zárok
minden sóhajt
fáradt pillantásom előtt
fénylő képek elsuhanak

Káprázat, káprázat csak ami van

Kínlódom, hallgatom vérem folyását
Káprázat, káprázat csak ami van
Jön év az évre, ránc a ráncra
Az élet szép lassan tovaszáll
Gyűlnek, sokasodnak az
Elhallgatott szavak
Az emlékek hintaszékben
Ringatóznak

Szívem botlik sóhajtól fulladozva

Szemem látomásokba réved
Idegen vagyok önmagamnak
Az este rátelepszik kezem fejére
Szívem botlik sóhajtól fulladozva

Ketten vagyunk, én és a világ
Csak a dac tartja bennem a lelket
Letörölték arcomról a hovatarozást
Ismeretlen utak kresztáblái igazítanak a végtelenbe

Sorsom kispadján ülve

Természetes állapotom a kimerültség
s most sorsom kispadján ülve
azon töprengök, hogy
holnap ismét ballagok a rendelőbe,
számtalan kivizsgálásra
testemben a fájdalmak lüktető tébolya
botorkálok az aggodalmak
kerítéselécei mögött
szótlanság fojtogat, csend feszít
erőt vesz rajtam a rosszkedv
óránként fél centit apad a remény
kitágult pupillák tükrében
megnézem magam
elfogadom az elfogadhatatlant

Többet kérdezek

Ma már
Kevesebbet mondok,
Többet kérdezek.
Keveset is rontok,
S előre fékezek
Magamon
Ha lépek.

Érzés

Álmaimat elálmodoztam
Vágyaimat elvágyakoztam
Barátságom elbarátkoztam
Mielőtt közétek mennék,
Megigazítom érzéseimet

Berényi Mária Új évezred küszöbén című legújabb verseskötetéből.